

CHLUPATÁ VÝSTAVA

Petr Jan Juračka

Narozen: 23. května 1985,

Studium: 2007 – 2009 magisterské studium biologie PŘF Univerzita Karlova Praha, 2009 - 2016 doktorandské studium - obor hydrobiologie PŘF Univerzita Karlova Praha, dále odborné stáže na zahraničních univerzitách a zapojení do mezinárodních vědeckých týmů

Zaměstnání: žije v Pardubicích a pracuje střídavě v Praze na katedře ekologie, PŘF UK Praha a v zahraničí

Výzkumné zaměření: molekulární taxonomie korýšů; diverzita zooplanktonních společenstev malých vodních ploch; taxonomie rodu *Daphnia*; elektronová mikroskopie; morfologické znaky druhů v rámci rodu *Cyclops*; fotograf a popularizátor vědy, Přírodovědecká fakulta UK

Nejvyšší ocenění : 1999 – 2018 , “Who’s Who in Mycology”, film 2017 44th Oscars Student Academy Awards, Los Angeles, USA v roce 2017, dále má řadu ocenění za pulikace, fotografie, prezentaci vědy výstavy doma i v zahraničí a to za autorské i společné výstavy.

web:

Petr Jan Juračka je jeden ze současných předních fotografů přírody. Přestože se nevěnuje fotografování divokých zvířat, a krajinu fotografuje spíše jako svého koníčka, jeho oborem jsou fotografie přírody, které mnohdy ukazují nečekané příběhy fenomény, kterým se Petr mj. věnuje na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Jako přírodovědec, ale také jako ambasador značek Nikon a DJI či prostě milovník dobrodružství a výzev procestoval s fotografickou a filmařskou technikou Afriku, Asii, Grónsko, střední Ameriku a nedávno krátce cestoval také do Jižní Ameriky, Austrálie či Japonska.

Na svém kontě má již několik krátkých přírodovědných filmů, z nichž hned ten první zvítězil v soutěži NF Neuron o nejlepší popularizační video, což Petra dovedlo k tomu, že má v současné době vlastní popularizační pořad v televizi, a to na TV Nova v rámci Magazínu Víkend. Jenomže to by nebyl Petr, aby jeho “Petrova divočina” nebyla něčím unikátní. Petr si totiž píše scénáře pro své filmy sám, stejné tak jako v nich sám účinkuje, sám je ale i filmuje a sám se stará o zvuk. Nejznámějším filmovým počinem, na kterém se však podílel, byl film Who's Who in Mycology, na němž Petr pracoval více jak rok a jehož vedlejším produktem byl rovněž jeden díl Petrovy divočiny. Tento krátký, a poněkud nezvyklý hraný film režisérky Marie Dvořákové získal prestižního studentského Oscara v Las Vegas letos na podzim. Toto ocenění přitom dodnes drží jediný český snímek, a to Ropáci Jana Svěráka (1989).

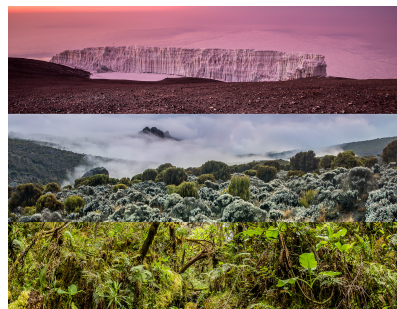
Alena Kubátová, spoluautor výstavy.

Broad Peak

Grónsko

Kilimanjaro - combination

Cesta Petra Jana Juračky od mikroskopu k velehorám a studentskému Oskarovi.

Petr Jan Juračka je jeden z autorů, který charakterizuje nový trend na pomezí vědy a umění. Náš koncept projektu GAMA 2018 „mikro 4 bioART“ autor naplňuje dokonale a proto jsme ho oslovili.

Petr Jan Juračka vystudoval biologii, specializoval se na hydrobiologii na Přírodovědecké fakultě UK v Praze a upozornil na sebe v roce 2010, když objevil nový druh perlooček nazvaný *Daphnia hrbaceki*. Nadšení pro vědu ho přivedlo také k fotografování a natáčení videí. Mezi jeho nejvýraznější úspěchy patří fotografie Bajkalu, kterou si slavný brazilský spisovatel Paulo Coelho vybral na obálku knihy *Aleph*, či *Cena Neuron* Prima Zoom za nejlepší vědecké video *Tajemná efipia*. V posledních letech zcela propadl také dronům. Díky těmto bezpilotním letounům zdokumentoval například svůj výstup na druhou nejvyšší horu světa K2 v roce 2016. V současné době vyučuje na Přírodovědecké fakultě UK. Kromě akademické půdy je popularizátor vědy a předává své znalosti i na nejrozličnějších workshopech, kde pracuje jak s dospělými i malými dětmi. Autor na fakultě vystavuje záběry živých plísňových kultur, jeho umělecký tvorba skrze fotografie, videa včetně spolupráce na filmu „Kdo je kdo v mykologii“ je unikátním projevem vášnivého experimentátora a vtipného týpka. Záběry z mikroskopu daly vzniknout sérii velkoformátových fotografií ze světa mikrobiologie, kde živé struktury vykazují úžasnou tvarovou rozmanitost měnící se v čase, která nabízí stále nové a nové výtvarné variace. Živých plísní, netřeba se štítit. Jak řekl Konfucius, nic není ošklivého, všechno má svůj krásu. K tomu autor natočili **krátký film**, který můžete vidět zde <https://youtu.be/Zohthx0vMq4>

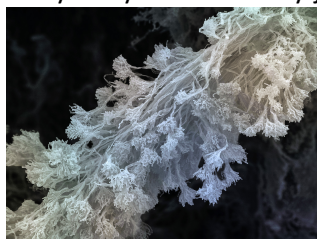
Výstava je dokladem průniků různých oborů na jejichž pomezí vznikají díla, která zaujmou tím, že jsou krásná, vtipná, nabízí nové interpretace, pohledy a pro autora práce na nich je vždy výzva udělat něco jinak a ulítle. Ulítllost je projevem kreativity a odvahy jít s ní na trh a vystavit se kritice a případnému znemožnění, což v případě Petra Jana Juračky bylo oceněno Oskarem. Zvědavost, stále něco zkoušet, pokoušet se a ohledávat různé oblasti lidské činnosti a mrknout se na svět zase jinak v tom je jádro pudla. Chraňme se stereotypů ve vědě a umění!

Alexandra Prokopová, kurátor výstavního projektu GAMA

Oscar čeká ve sklepech aneb ze života fotografa.

Potřeboval jsem strašně moc čurat. Půllitr vína a třetí espresso toho dne udělaly svoje a na celém festivalu u škody nebyl zrovna žádný jiný záchod než ten jeden, u kterého byla pořád fronta. Naštěstí jsem byl už první

na řadě, a když se otevřely dveře toalety, vystoupila z ní Maruška. Tu jsem tehdy viděl poprvé, ale ihned mi vkročila do života jako nikdo. Ne, ne, eproběhl žádný prudký živočišný sex na veřejných záchodcích s nečekaným otěhotněním. Proběhlo totiž něco víc. Maruška mě objala a zeptala se mě, jestli jsem to já. Těžko odpovědět cokoliv jiného, než že to já jsem. Protože ať tím myslela kohokoliv, já ulítlej jsem prostě já a ona je prostě ona. „Tvořím úplně film a už nějaký čas se tě chystám slovit. Potřebuju, abys mi s tím pomohl,“ vyjukla

na mě sympatická a hezká holka, kterou jsem před minutou ještě neznal. „Počkej, počkej, já teď fakt nemám kdy, hlavně toho mám hrozně moc rozjetého. Možná by ti mohli pomoci studenti, který mám teď na projektech“ snažil jsem to odkopnout, ale ukecala mě a tak jsem na to kývnul, plísně čekali ve sklepech, stačlo jen zmáčknout kameru. Jenomže to opravdu neuvěřitelné přišlo, až když už jsme byli doma. „Jsme nominováni na studentského Oscara, Petře!“ ozvala se na druhé straně linky Maruška. Přestože jsme si volali přes celý Atlantik, z jejího hlasu byla znát jistá nervozita, ale taky slavnostní nálada. Ten hlas se lehce třásl, stejně jako já. „Naposledy to u nás dokázal Svěrák s Ropákama, v osmdesátém devátém!“ zakončila Maruška hovor a ujistila mě, že si nemám dělat naděje. A tak jsem na to zapomněl až do dne, kdy se vyhlášovali Osaři. Dostali jsme ho! Seděl jsem doma na gauči a čuměl do zdi.

„Ty vole, my máme Oscara!“

Petr Jan Juračka, autor výstavy

Pohled do instalace „Chlupaté výstavy“ na Fakultě chemicko-technologické Univerzity Pardubice.